

వక్రుల వెళ్ళిపోయింది

మినీ కథ

అ ఇంటి నిండా విచార మేహాలు అల్లుకున్నాయి. పలుకరిస్తే ఏడుపు వచ్చేలాగుంది వక్ర కళ్ళి వర్ణనమ్మగారికి. ఆమె తండ్రి భూషణంగారు కూడా మేకపోతు గాంధీర్యం తెచ్చిపెట్టుకున్నారే గానీ ఆయన మనసులో కూడా అగ్ని గుండాలు రగులుతున్నాయి. వక్ర ఇంత పని చేస్తుందని అనుకోలేదు. ఆమె మనసులో ఇలాంటి ఆలోచన లున్నాయని కూడా ఆయన కనిపెట్ట లేకపోయారు. ఏమాత్రం తెలిసినా కొంచెం జాగ్రత్త పడేవారు. గత రాత్రి అందరూ మామూలుగానే పడుకున్నారు. తెల్లవారుతుండగా లేచిన వర్ణనమ్మ వీధి తలుపు గడియ లేకుండా ఉండ డంలో కొంచెం భయపడుతూ వక్ర కోసం చూస్తే, ఆమె మంచం బాగా ఉంది. ఇల్లంతా వెతికినా కనిపించలేదు. తర్వాత వక్ర రాసిపెట్టిన ఉత్తరం

కనిపించింది. అందులో రాసి పెట్టే పోయింది—తలి దండ్రులకు కష్టం కలిగిస్తున్నందుకు క్షమించమనీ, తనకు వచ్చిన చోటికి వెళ్ళిపోతున్నాననీ. ఇరుగూ, పారుగూ ఈ వార్త తెలిసి వచ్చారు. సానుభూతి చూపిస్తున్నారు. “ఎంతో మంచి పిల్ల. ఇలా చేస్తుం దని ఏనాడైనా అనుకున్నామా?” అని ఒకరు— “ప్రాసం! తలి దండ్రులకు ఎంత కష్టం వచ్చింది!” అని ఇంకొకరూ సానుభూతి తెలిపారు. “దానికి మేం ఏం తక్కువ చేశామని ఇలా మా గుండెల్లో చిచ్చు పెట్టింది? కంటికి రెప్పలా చూసు కున్నాం. ఎంతో గౌరవంగా పెంచాం. మా ఆశలన్నీ దాని మీదే పెట్టు

కున్నాం. ఒకళ్ళే కూతురని కావలసినంత స్వేచ్ఛ ఇచ్చాం. దాన్ని ఇలా దుర్వినియోగ పరుస్తుం దనుకోలేడమ్మా!” వర్ణనమ్మ గారు ముక్కు ఎగబీల్చుకుంటూ అన్నారు. “అది అడిగింది ఒక్కనాడు కూడా కాదని అనలేదు. ఈ ఒక్క విషయంలో మాత్రం వద్దన్నాం. అందుకని, ఇన్నాళ్ళ సంబంధం తెంచుకుని వెళ్ళిపోతుందా?” భూషణంగారు బాధపడుతూ అన్నారు. “పోనీ. ఏదో చిన్నపిల్ల. అవే శంలో చేసింది. మీరూ బాధపడుతూ కూర్చుంటే ఎలా?” అని సర్దిచెప్పాడు ఒక పెద్ద మనిషి. అసలు విషయం ఏమిటంటే— అరచుగా తనకు బదిలీలు అవుతూ ఉండటంవల్ల వక్ర చదువు పాడై పోతుందనీ, అలా కాకుండా ఉండాలని భూషణంగారు వక్రను తన అన్నగారి ఇంట్లోనే ఉంచి చదివించాడు ఎనిమిది

సంవత్సరాలపాటు. అందువల్ల వక్రకు పెదనాన్న శ్రీపతిగారంటే మక్కువ ఎక్కువ. పైగా శ్రీపతిగారికి అసలు పిల్లలే లేరు కనుక వక్రనే కూతురిగా భావించారు. ఆ తర్వాత ఏవో గొడవలు వచ్చి అన్నదమ్ములిద్దరూ శత్రువులై పోయారు. కనుక వక్రను అక్కడి నుంచి బల వంతంగా రప్పించి తమ దగ్గరే ఉంచా కున్నారు భూషణంగారు. రెండు నెలలు తిరక్కుండానే శ్రీపతి ఉత్తరం రాశాడు వక్రకు వెంటనే వచ్చేయ్య మనీ, ఆమె లేకుండా తను ఉండలేననీ. వీళ్ళెదని శాసించారు భూషణంగారు. రాత్రికి రాత్రి వెళ్ళిపోయింది వక్ర పెదనాన్న దగ్గరకు ఒక ఉత్తరం రాసి పెట్టే. ఆ తర్వాత జరిగిన భాగవతమే అదంతా. - పాలకూర సీతాలత